

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 18Ek/840/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119294012
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119294012.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Bratislavská správcovská spoločnosť, s. r. o., so sídlom Rusovská cesta 36, 851 01 Bratislava - Petržalka, IČO: 36 838 209, právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s. r. o., so sídlom Bajkalská 13, 821 02 Bratislava - Ružinov, IČO:36 860 662, proti povinnej: S. I., nar.: XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/XX, XXX XX G. - K., o vymoženie 258,98 EUR s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Eva Falisová, so sídlom exekútorského úradu Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, IČO: 42 263 425, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/840/2019 zo dňa 15. augusta 2019, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/840/2019 zo dňa 15. augusta 2019 mení tak, že exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku **z a s t a v u j e**.

II. Povinnej voči oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznáva.

III. Oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania vo výške 36,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 18Ek/840/2019 zo dňa 15. augusta 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol.

2. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 20.05.2019 domáhal od povinnej vymoženía 258,98 EUR s prísl., na základe exekučného titulu - Uznesenia Okresného súdu Bratislava V, č. k. 15C/106/2016, ECLI:SK:OSBA5:2018:1516204734.5 zo dňa 09.02.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.03.2018.

3. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu vydal dňa 03.06.2019 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Eve Falisovej, so sídlom exekútorského úradu Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, (ďalej len „súdny exekútor“), ktorý vedie exekúciu pod sp. zn. 424 EX 153/19.

4. Dňa 30.07.2019 predložil súdny exekútor súdu návrh povinnej na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku.

5. Povinná sa návrhom na zastavenie exekúcie domáhala zastavenia exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku s odôvodnením, že rozhodnutie, v ktorom súd priznal oprávnenému trovy konania v celkovej výške 258,98 Eur, pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 6,70 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 252,28 Eur súd omylom doručoval do nesprávnej elektronickej schránky. Na viac uvedené trovy boli riadne zaúčtované a zaplatené v štandardnom ročnom vyúčtovaní od oprávneného. Zároveň namietala skutočnosť, že trovy uvedené v upovedomení o začatí exekúcie sú

nesprávne vypočítané, nakoľko vymáhaný nárok vo výške 258,98 Eur je duplicitne vymáhaný. V zmysle uvedeného povinná žiadala o zastavenie exekúcie a okamžité odblokovanie finančných prostriedkov na jej účtoch, ktoré sú blokovanie aj nad rámec vymáhanej sumy.

6. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil a žiadal, aby súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. Poukázal na skutočnosť, že povinná si voči nemu dobrovoľne nespĺnila povinnosť, ktorú jej uložil súd exekučným titulom a návrh na vykonanie bol preto podaný odôvodnene. Povinná podľa jeho vyjadrenia nekorektne tvrdí úhradu predmetných trov, avšak toto tvrdenie nijakým relevantným spôsobom nepreukázala. Povinná nekonkretizovala, ktorou úhradou a v ktorý deň malo z jej strany dôjsť k údajnému zaplateniu trov konania. Položka „Nezaplatené - Úrok z omeškania ECB, upomienky, právne k 30.04.2019“ má podľa oprávneného len evidenčný charakter. Povinná ani v jednom prípade neuhradila čiastku, ktorá by bola pri platení špecifikovaná relevantným spôsobom potvrdzujúcim, že povinná hradí právne trovy konania v zmysle exekučného titulu, keďže ani v jednom prípade neuhradila čiastku, ktorá by svojou výškou zodpovedala výške trov.

7. Súd preskúmaním návrhu na zastavenie exekúcie na podklade obsahu spisu dospel k záveru, že mu nie je možné vyhovieť. Svoj záver odôvodnil tým, že povinná nespĺnila pred podaním návrhu na vykonanie exekúciu vymáhanú pohľadávku. Žiadnu relevanciu súd neprípísal ani jej tvrdeniam o nesprávnom výpočte trov v predloženej exekučnom titule, keďže exekučnému súdu v exekučnom konaní ani v rámci rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie neprináleží posudzovať ani revidovať rozhodnutie, ktoré mu je ako exekučný titul predložené, ani procesný postup súdu v základom konaní a je vykonateľným rozhodnutím vo veci samej (exekučným titulom) viazaný.

8. Voči tomuto uzneseniu podala povinná sťažnosť. V podanej sťažnosti poukázala na skutočnosť, že pochybením súdu (nesprávne doručenie) sa povinná dostala nedobrovoľne do situácie a nemožnosti plnenia povinnosti. Ďalej poukázala na skutočnosť, že si svoju povinnosť z exekučného titulu splnila. Od augusta 2018 hradila oprávnenému 241,33 eur, z čoho predpísaná mesačná platba bola v hodnote 213,71 eur a sumou 27,62 eur splácala vymáhané právne trovy v hodnote 258,98 eur. Na preukázanie svojich tvrdení predložila súdu výpis z banky o pravidelných platbách v sume 241,33 eur. Poukázala aj na to, že ročné vyúčtovanie za obdobie 1.1.2018-31.12.2018, ktoré bolo vytvorené 21.5.2019, obsahuje potvrdenie od oprávneného, že k mesiacu máj 2019 je z vymáhanej pohľadávky splatených už 198,94 eur (z 258,96 eur) a rozdiel 43,85 eur bol podľa povinnej splatený v mesiacoch jún a júl 2019.

9. Oprávnený sa k sťažnosti povinnej na výzvu súdu nevyjadril.

10. Súd za účelom prešetrenia tvrdení povinnej, že exekučný titul jej nebol účinne doručený, požiadal o súčinnosť Okresný súd Bratislava V a výzvou zo dňa 03. 12. 2019 ho v konaní vedeným týmto súdom pod sp. zn. 15C/106/2016 požiadal o stručné vyjadrenie k správnosti (nesprávnosti) postupu súdu pri doručovaní exekučného titulu vrátane akýchkoľvek informácií, ktoré by mohli byť relevantné pre posúdenie daného prípadu. Zároveň bol Okresný súd Bratislava V požiadaný, aby súdu oznámil zrušenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti bez zbytočného odkladu v prípade, ak sa tvrdenia povinnej ukážu ako pravdivé a bude potrebné opätovne exekučný titul doručiť jej právnej zástupkyňi do správne určenej elektronickej schránky.

11. V súlade s § 190 CSP a ust. § 201 ods. 3 Exekučného poriadku súd požiadal dňa 03. 12. 2019 právnu zástupkyňu povinnej v základnom konaní JUDr. Katarínu Micháľkovú, advokátku, Košická 48, Bratislava 2, PSČ: 821 08, o vyjadrenie, či jej bol ako právnej zástupkyňi povinnej (žalovanej) v základnom konaní exekučný titul doručený do jej elektronickej schránky.

12. Podaním zo dňa 14. 01. 2020 JUDr. Katarína Micháľková oznámila súdu, že exekučný titul jej nebol účinne doručený. Poukázala na skutočnosť, že je to možné vidieť na rodnom čísle, ktoré je uvedené na doručke z elektronickej schránky, kde je rodné číslo 5958056049, pričom jej rodné číslo je 7759066315. O vzniknutom probléme podľa jej vyjadrenia riadne informovala aj Okresný súd Bratislava V, ako aj Slovenskú advokátsku komoru.

13. Okresný súd Bratislava V. súdu podaním zo dňa 04. 02. 2020 oznámil, že v právnej veci vedenej týmto súdom pod spisovou značkou 15C/106/2016 súd uznesením, č.k. 15C/106/2016-73 zo dňa 09.02.2018, rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 6,70 EUR

za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 252,28 EUR, ktoré bolo doručené právnej zástupkyňi žalovanej dňa 12.02.2018. Následne dňa 06.09.2018 pri nahliadnutí do spisu právnu zástupkyňou žalovanej došlo k zisteniu, že súd písomnosti (Uznesenie, č.k. 15C/106/2016-62 zo dňa 30.11.2017; Uznesenie, č.k. 15C/106/2016-73 zo dňa 09.02.2018) doručoval nesprávnej právnej zástupkyňi „Kataríne Micháľkovej“ (podľa rodného čísla). Uznesenie, č.k. 15C/106/2016-62 zo dňa 30.11.2017, ktorým tunajší súd rozhodol o zastavení konania a priznaní nároku na náhradu trov konania žalobcovi, bolo právnej zástupkyňi žalovanej opätovne doručené dňa 13.09.2018. Uznesenie, č.k. 15C/106/2016-73 zo dňa 09.02.2018, ktorým súd rozhodol o trovách konania, doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť.

14. Dňa 27.02.2020 bolo súdu doručené oznámenie poverenej súdnej exekútorky, že dňa 27.02.2020 povinná na exekútorskom úrade osobne predložila súdnemu exekútorovi doplnenie podania - návrh na zastavenie exekúcie. Vo svojom podaní uvádza, že pohľadávka bola uhradená a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný na základe neprávoplatného exekučného titulu. Povinná zložila dňa 14.01.2020 zábezpeku v hodnote vymáhaného nároku na osobitný účet exekútora zriadený na tento účel.

15. Dňa 06. 03. 2020 súdna exekútorka predložila súdu vyjadrenie oprávneného, podľa ktorého neexistuje od povinnej osoby žiadna platba a k návrhu na vykonanie exekúcie bol priložený právoplatný a vykonateľný exekučný titul vydaný Okresným súdom Bratislava V sp.zn.:15C/106/2016.

16. Súd výzvou zo dňa 28. 04. 2020 zaslal oznámenie od JUDr. Kataríny Micháľkovej, MBA, advokátky zo dňa 14.1.2020 a odpoveď Okresného súdu Bratislava V. zo dňa 04. 02. 2020 oprávnenému na vyjadrenie (čl. 9 CSP).

17. Oprávnený v podaní zo dňa 07. 05. 2020 uviedol, že mu bol dňa 13. 02. 2018 doručený exekučný titul spolu s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, v zmysle ktorého podal návrh na vykonanie exekúcie. Oprávnený je preto názoru, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný na základe právoplatného exekučného titulu. Nesúhlasil so skutočnosťami uvedenými v odpovedi Okresného súdu Bratislava V, že exekučný titul doposiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a na základe toho bol určený nový dátum právoplatnosti a vykonateľnosti na deň 03. 03. 2020.

18. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

19. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

20. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

21. V zmysle § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

22. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinnej je dôvodná.

23. V exekučnom konaní má povinný viacero právnych prostriedkov obrany a ochrany svojho postavenia, ktoré môže využiť vtedy, ak v nútenom výkone súdnych a iných rozhodnutí sa vyskytnú absolútne alebo relatívne prekážky ďalšieho postupu exekučných orgánov, ku ktorým patrí aj tvrdenie sťažovateľa, že exekúcia sa začala, aj keď nie je splnený jej materiálny predpoklad, t. j. neexistuje vykonateľné

rozhodnutie, ktoré jej vykonanie pripúšťa. Počas celého priebehu exekúcie sa preto súd zaoberá okrem iného aj tým, či je exekučný titul z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch vykonateľný, a to ako formálne (z pohľadu právneho prepisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané) tak aj materiálne (z hľadiska obsahových náležitostí reflektujúcich určitost', zrozumiteľnosť a presnosť v označení subjektov práv a povinností, vrátane určenia povinnosti, ktorá sa má vykonať). Vykonateľnosť (v jednote oboch jej stránok, materiálnej aj formálnej) je možné stotožniť s vlastnosťou exekučného titulu, ktorá ho robí spôsobilým na výkon exekúcie. Ak je podkladom pre výkon exekúcie rozhodnutie súdu podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučný súd pri posúdení jeho vykonateľnosti vychádza z potvrdenia o jeho právoplatnosti a vykonateľnosti, ktorým exekučný titul opatrí súd, ktorý rozhodoval ako súd prvého stupňa (§ 46 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku). Prvostupňový súd pri tom vychádza z údajov vyznačených na doručení k exekučnému titulu, ktorá je verejnou listinou (§ 111 ods. 1 CSP). Konštatované potvrdenie o vykonateľnosti exekučného titulu nemá povahu rozhodnutia, ktorým by bol exekučný súd viazaný. Preto si exekučný súd môže sám posúdiť otázku právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu a vykonať potrebné šetrenia v prípade, ak vyvstanú pochybnosti o správnom vyznačení údajov na doložke právoplatnosti a vykonateľnosti viažucej sa k predloženému exekučnému titulu. Ak exekučný súd v ktoromkoľvek štádiu konania zistí, že rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom, nenadobudlo ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie vlastnosť vykonateľnosti, exekúciu musí zastaviť. Bolo teda povinnosťou exekučného súdu dôsledne sa zaoberať obranou povinnej, že exekučný titul jej nebol účinne doručený, keďže prípadné preukázanie tejto skutočnosti by nutne muselo viesť k zastaveniu exekúcie (k tomu porovnaj napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 203/2018 zo dňa 07. 08. 2018, nález Ústavného soudu ČR sp. zn. II.ÚS 803/13, zo dňa 27. 6. 2013).

24. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 20.05.2019 domáhal od povinnej vymoženía 258,98 EUR s prísl., na základe exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Bratislava V. č.k. 15C/106/2016-73 zo dňa 09.02.2018 (ďalej len „exekučný titul“). Exekučným titulom súd uložil povinnému do 15 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia zaplatiť oprávnenému náhradu trov konania vo výške 6,70 Eur za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 252,28 Eur všetko k rukám právneho zástupcu oprávneného. Podľa potvrdenia Okresného súdu Bratislava V exekučný titul nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.3.2018.

25. Súd na podklade oznámenia Okresného súdu Bratislava V zo dňa 04. 02. 2020 a oznámenia JUDr. Kataríny Michálikovej, MBA, zo dňa 14.1.2020 v konaní považoval za zistené, že vyššie konštatované údaje na potvrdení Okresného súdu Bratislava V o vykonateľnosti predloženého exekučného titulu nie sú pravdivé a exekučný titul ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie nenadobudol vlastnosť vykonateľnosti pre jeho neúčinné doručenie povinnej a preto netvoril spôsobilý podklad pre výkon exekúcie, ktorá skutočnosť je právnym dôvodom na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, podľa ktorého súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Právnym dôvodom na zastavenie exekúcie podľa citovaného ustanovenia je akákoľvek právna skutočnosť, ktorá z hmotnoprávneho alebo z procesnoprávneho hľadiska bráni vymáhateľnosti exekučného titulu. Za takúto skutočnosť je bezpochyby nutné považovať nevykonateľnosť exekučného titulu. Je potrebné v tejto súvislosti dodať, že rozhodnutie, ktorého nútený výkon oprávnený navrhol, musí nadobudnúť vykonateľnosť už ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie. Celá právna úprava vykonávacieho konania smeruje k tomu, že predpoklad vykonateľnosti exekučného titulu musí byť naplnený ku dňu, kedy bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu (§ 48 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Exekučného poriadku). Pokiaľ exekučný titul ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie nenadobudne vykonateľnosť, nie je možné vôbec uvažovať o tom, že povinnosť z exekučného titulu nebola ku dňu podania takéhoto návrhu zo strany povinnej osoby dobrovoľne splnená a teda ani dôvodnosť podania takéhoto návrhu. Tomuto záveru nasvedčuje napríklad aj skutočnosť, že pri exekúcii na peňažné plnenie sa jednotlivé pohľadávky voči veriteľovi sa uspokojujú podľa svojho poradia (k tomu porovnaj napr. § 97 Exekučného poriadku). Prípadné nadobudnutie vykonateľnosti exekučného titulu až v priebehu exekučného konania nezodpovedá zákonným požiadavkám na výkon exekúcie a na viac môže viesť k neoprávnenej výhode na strane oprávneného pri uspokojovaní svojej pohľadávky oproti iným veriteľom, ktorí návrh na vykonanie exekúcie podali až po tom, čo sa ich titul stal vykonateľným. Preto v danom prípade nepripadal do úvahy iný procesný postup, než zastavenie exekúcie, keďže exekučný titul, ktorý zjavne nie je v dobe rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie vykonateľný, nemôže tvoriť zákonný titul pre vedenie exekúcie, keďže ako už bolo uvedené vyššie, vykonateľnosťou sa vo všeobecnosti rozumejú účinky rozhodnutia umožňujúce núteným spôsobom aj proti vôli povinného realizovať povinnosť obsiahnutú vo výroku rozhodnutia, ktorá nebola dobrovoľne splnená. Bolo preto povinnosťou sťažnostného súdu

napadnuté rozhodnutie podľa 250 ods. 2 CSP zmeniť a exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastaviť.

26. Podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

27. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

29. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

30. V zmysle § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku ak súd exekúcie zastaví, zároveň rozhodne o trovách konania vrátane ich výšky. Civilný proces regulovaný normami civilného procesného práva sa vnútorne stratifikuje na konanie základné (nachádzacie) a konanie vykonávacie (exekučné). V ustanovení § 255 CSP sa ako kritérium priznania náhrady trov konania v civilnom procese (teda aj s dopadom na exekučné konanie) premieta zásada úspechu vo veci alebo aj zásada zodpovednosti za výsledok sporu, a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Ustanovenie § 199d ods. 2 Exekučného poriadku umožňuje priznať v prípade úspechu v podobe zastavenia exekúcie povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov v prípade, ak podal súdu návrh na ich priznanie a súčasne súd exekúciu zastavil z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Tieto zákonné predpoklady umožňujúce súdu priznať povinnej voči oprávnenému trovy exekučného konania v danom prípade neboli splnené. Pokiaľ podal oprávnený návrh na vykonanie exekúcie na podklade potvrdenia o formálnej vykonateľnosti exekučného titulu (resp. na podklade dôvery v akt súdnej moci), pričom až neskoršie zistenia o neúčinnom doručení exekučného titulu viedli k zastaveniu exekúcie, nie je možné mu pripísať zavinenie na zastavení exekúcie a uložiť mu vo vzťahu k povinnej povinnosť náhrady jej nákladov. Povinná si voči oprávnenému ani nárok na náhradu trov exekučného konania neuplatnila a ani jej žiadne trovy konania nevznikli. Súd preto podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku a contrario povinnej voči oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal (II. výrok rozhodnutia).

31. Podľa §198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

32. Podľa §199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

33. Podľa §197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

34. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

35. Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 (ďalej len „vyhláška“), exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

36. Podľa § 22 ods. 2 vyhlášky, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

37. Iný spôsob posudzovania zavinenia na zastavení exekúcie sa uplatňuje pri rozhodovaní o náhrade výdavkov súdneho exekútora. Spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávneného aj riziko, že bude zaviazaný znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti. Z ustanovenia § 197 Exekučného poriadku totiž bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že súdnemu exekútorovi v takomto prípade patrí minimálne náhrada paušálnych výdavkov, ktorá je určená osobitnou vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Všeobecne možno uviesť, že oprávnenému pri posudzovaní tejto otázky (na rozdiel od posudzovania dôvodu zastavenia exekúcie vo vzťahu k povinnému) je možné dôvod zastavenia pričítať vždy, nakoľko pokiaľ by návrh na vykonanie exekúcie podaný nebol, žiadne náklady by súdnemu exekútorovi s vedením exekúcie nevznikli. Súdny exekútor nie je bez ďalšieho oprávnený poverenie udelené súdom na základe návrhu oprávneného odmietnuť, či vrátiť, ale exekúciu je povinný začať vykonávať, s čím mu bez pochybností vznikajú náklady bez možnosti túto skutočnosť ovplyvniť.

38. Súd konanie zastavil z dôvodu, ktorý existoval už v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie, podľa § 22 ods. 1, ods. 2 vyhlášky tak poverenému súdnemu exekútorovi patrí náhrada výdavkov vo výške 36,- eur, ktorá pozostáva z náhrady paušálnych výdavkov vo výške 30,- eur (50% zo sumy 60,- eur) a DPH v sume 6,- eur. Súd súdnemu exekútorovi náhradu výdavkov navýšil o 20 % DPH, keďže súdny exekútor je evidovaný v zozname daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty zverejnenom Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky. Súd odkazujúc na svoj predchádzajúci výklad o zavinení oprávneného na zastavení exekúcie zaviazal na úhradu týchto trov oprávneného, keďže exekúcia sa ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a súčasne ide o dôvod, ktorý možno v časti nároku súdneho exekútora na úhradu jeho trov v tomto konaní podľa §199c ods. 1 Exekučného poriadku oprávnenému pričítať (III. výrok uznesenia).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II., výrok III.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II., výrok III.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).